

имъ, ꙗзыхъ Павла и Силъ и ꙗзавлѣ-  
 20 кохъ ги на тържище-то при начальни-  
 цѣхъ. И като ги изведохъ при войводи-тъ,  
 21 рекохъ: Тѣзи челоѣци сѣхъ Іудей, и ꙗз-  
 22 паватъ градъ-тъ ни, И проповѣдуватъ о-  
 бычаи, които намъ като Римляне, не ни  
 е простиено да ги приѣмамы, нито да ги  
 23 правимъ. И навали народъ-тъ върхъ тѣхъ,  
 и войводи-тъ раскъскахъ дрехы-тъ имъ, и  
 24 заповѣдахъ да ги бѣжтъ съ тоягы. И  
 като ги бихъ много, турихъ ги въ  
 25 тъмницѣхъ, и заръчыхъ на тъмничный-тъ  
 26 стражъ да ги варди здраво; Който като  
 зѣхъ таквозъ заръчване, тури ги въ най-  
 вѣтрѣшнѣхъ-тъ тъмницѣхъ, и стѣгнахъ добръ  
 27 нозъ-тъ имъ въ кладъ.  
 28 И по срѣдъ ноцъ Павелъ и Сила мо-  
 ляхъ ся и славѣхъ Бога; а запрѣни-тъ  
 29 ги слушахъ. И ꙗзвезахъ бы трусъ го-  
 лѣмъ, така щото поклатихъ ся основані-  
 30 ята на тъмницѣхъ-тъ, и тутакси ꙗзворихъ  
 ся всички-тъ врата, и на всички-тъ око-  
 31 вы-тъ ся развѣрзахъ. И като ся събуди  
 32 стражаръ-тъ и видѣ отворени врата-та на  
 33 тъмницѣхъ-тъ, измѣкнахъ ножъ, и щѣше да  
 34 ся убіе, понеже мисляше че сѣхъ избѣгнѣхъ  
 35 ги запрѣни-тъ. Но Павелъ извика съ вы-  
 сокъ гласъ, и рече: Не дѣй струва никое  
 36 зло на себе си; защото всинца смы тука.  
 37 И поиска *стражаръ-то* свѣщци, вскочи въ-  
 38 трѣхъ и растреперанъ падижъ прѣдъ Павла  
 39 и Силъ: И изведе ги вънъ и рече: ꙗз-  
 40 сподіе, що трѣбна да сторѣхъ за да ся  
 41 спасъ? А тѣ рекохъ: ꙗзповѣрувай въ  
 Господа Іисуса Христа, и ще ся спасешъ  
 42 ты и домъ-тъ ти. И говорихъ слово-то  
 43 Господне нему, и на всички-тъ които бѣ-  
 44 хъ въ домъ-тъ му. И зѣхъ ги въ тоизи и-  
 45 стый-тъ часъ прѣзъ ноцъ-тъ, та имъ из-  
 46 мы раны-тъ, и безъ забавъ крести ся той  
 47 и свои-тъ му всички. И като ги заведе  
 въ кѣжъ-тъхъ си, ꙗзложи *имъ* грънѣзъ,  
 и възрадува ся съ съ всеми-тъ си домъ  
 48 защото повѣрува въ Бога.  
 49 И когато ся разсѣмихъ войводи-тъ про-  
 50 водихъ паличицы-тъ да рекжтъ: Пусни  
 51 оѣзи челоѣци. И стражаръ-тъ извѣсти  
 52 тѣзи думы на Павла: Че войводи-тъ про-  
 53 водихъ да вы пуснемъ: и тѣхъ сега из-  
 54 лѣзте и идѣте си съ миромъ. Но Павелъ  
 55 имъ рече: Като ны бихъ прѣдъ народъ-тъ  
 56 безъ да ны сѣдятъ, насъ които смы ꙗз-  
 57 Римляне, хвърлихъ ны въ тъмницѣхъ, и сега  
 58 тайно ли ны изваждатъ? То не става;  
 59 но тѣ да дойджтъ и да ны изведжтъ. И  
 паличицы-тъ възвѣстяхъ тѣзи думы на  
 войводи-тъ; а тѣ като чухъ че были Рим-

ляне, убояхъ ся; И дойдохъ та ги ꙗзмо-  
 60 лихъ, и като ги изведохъ, моляхъ *имъ*  
 61 ся да излѣзжтъ изъ градъ-тъ. А тѣ като  
 излѣзохъ изъ тъмницѣхъ-тъ ꙗзотидохъ у  
 Лидины, и като видѣхъ братія-та, утѣ-  
 шихъ ги, и *отъ тамо* търгнахъ.

## ГЛАВА 17.

1 И като изминяхъ Амфиполь и Аполло-  
 2 ній, дойдохъ въ Солунъ, дѣто бѣше съ-  
 3 борнище-то Іудейско. И по обычаю си Па-  
 4 велъ ꙗзвѣзе при тѣхъ, и три сѣбботы на-  
 5 редъ ся разговаряше съ тѣхъ отъ писа-  
 6 нія-та. Та *имъ* открываше и доказуваше,  
 7 че трѣбуваше Христосъ да пострада и  
 8 да въскрѣсне отъ мъртвы-тъ, и че тоизи  
 9 Іисусъ, когото ви азъ проповѣдувамъ, е  
 10 Христосъ. И нѣкои отъ тѣхъ повѣру-  
 11 вавъ, и присоединихъ ся съ Павла и  
 12 Силъ; *така* и много множество отъ на-  
 13 божны-тъ Еллины, и отъ благородны-тъ  
 14 жены не малко. Но не повѣрвали-тъ Іу-  
 15 деи завидѣхъ, и като зѣхъ съ тѣхъ си  
 16 нѣколцина просты и лошы челоѣци, съ-  
 17 брахъ ги на купъ и размирявахъ градъ-тъ;  
 18 и нападнахъ на ꙗзосновъ-тъ кѣжъ, та  
 19 търсѣхъ *Павла и Силъ* да ги изведжтъ  
 20 прѣдъ народъ-тъ. И като не ги намѣрихъ,  
 21 повлѣкохъ Ясона и нѣкои отъ братія-та  
 22 къмъ градоначальницы-тъ, и выкахъ: ꙗз-  
 23 зи, които размиряхъ свѣтъ-тъ, дойдохъ и  
 24 тука; Който пріѣ Ясонъ; и всички тѣзи  
 25 дѣйствувать противъ Кесаревы-тъ пове-  
 26 лѣнія, и ꙗзказувать че има другой царь,  
 27 Іисусъ. И смутихъ народа и градоначал-  
 28 ницы-тъ които чухъ това. Но като зѣхъ  
 29 порчиительство отъ Ясона и отъ други-  
 30 тѣхъ, пуснихъ ги. А ꙗзбратія-та незабавно  
 31 прѣзъ ноцъ испратихъ Павла и Силъ  
 32 въ Беріѣхъ; и тѣ като стигнихъ *тамо*, о-  
 33 тидохъ въ съборище-то Іудейско. И Бе-  
 34 рини-тъ бѣхъ по благородни отъ Солун-  
 35 цѣхъ, защото пріяхъ слово-то съ съ всяко  
 36 усердіе, и ꙗзиспытывахъ всякой день пи-  
 37 санія-та, да ли е това така. И тѣхъ мно-  
 38 зина отъ тѣхъ повѣрувахъ, и отъ почтен-  
 39 ны-тъ Еллинскы жены, и отъ мѣжіе-тъ  
 40 не малко. И като разбрахъ Солунскы-тъ  
 41 Іудей, че и въ Беріѣхъ ся проповѣда отъ  
 42 Павла слово-то Божіе, дойдохъ и тамо, и  
 43 разбѣркахъ народъ-тъ. ꙗзтогазъ братія-та  
 44 по скоро отпратихъ Павла да иде кѣждъ  
 45 море-то; а Сила и Тимоѣей останяхъ  
 46 тамо. А тѣзи които придружавахъ Павла,  
 47 заведохъ го до Аѣнижъ; и ꙗзкато зѣхъ  
 48 отъ него заповѣдъ до Силъ и Тимоѣея,

т 2 Кор. 6; 5.

р Мар. 10; 18.

ф 3 Мар. 18; 17. Гл. 17; 6.

х 2 Кор. 6; 5. 11; 23, 25. 1

Сол. 2; 2.

и Гл. 4; 31.

к Гл. 5; 19. 12; 7. 10.

м Лук. 3; 10. Гл. 2; 37. 9; 6.

ш Іоан. 3; 16. 36. 6; 47. 1

Іоан. 5; 10.

с Лук. 5; 29. 19; 6.

ы Гл. 22; 25.

ь Мат. 8; 34.

ъ Ст. 14.

а Лук. 4; 16. Гл. 9; 20. 13;

5. 14. 14; 1. 16; 13. 19; 8.

б Лук. 24; 26. 46. Гл. 18; 28.

в Гл. 3; 1.

г Гл. 28; 24.

д Гл. 15; 22. 27, 32, 40.

е Рим. 16; 21.

ж Гл. 16; 20.

з Лук. 23; 2. Іоан. 19; 12. 1

и Пет. 2; 13.

с Гл. 9; 25. Ст. 14.

и Иса. 34; 16. Лук. 16; 29.

и Іоан. 5; 39.

і Мар. 10; 23.

к Гл. 18; 5.